

πόλεως τῆς Ἐστιαϊάτιδος· οὗ στενάξαντος καὶ <κατὰ>
 Λακεδαιμονίων ἀρὰς ποιουμένου ἀκούσας ὁ Σκέδαςος
 ἐπυθάνετο τί κακὸν ὑπὸ Λακεδαιμονίων πεπονθὼς εἶη.
 ὁ δὲ διηγείτο, ὡς ὑπήκοος μὲν ἐστὶ τῆς Σπάρτης, πεμφ-
 θείς δ' εἰς Ὀρεὸν Ἀριστόδημος ἀρμοστής παρὰ Λακεδαι- F
 μονίων ὀμότητα καὶ παρανομίαν ἐπιδείξαιτο πολλήν. 6
 ἔρασθεις γάρ' ἔφη ἑμοῦ παιδός, ἐπειδὴ πείθειν
 ἀδύνατος ἦν, ἐπεχείρει βιάσασθαι καὶ ἀπάγειν αὐτὸν
 τῆς παλαίστρας· κωλύοντος δὲ τοῦ παιδοτρίβου καὶ
 νεανίσκων πολλῶν ἐκβοηθούντων, παραχρῆμα ὁ Ἀριστό- 10
 δημος ἀπεχώρησε· τῇ δ' ὑστεραία πληρώσας τριήρη
 συνήρπασε τὸ μειράκιον, καὶ ἐξ Ὀρεοῦ διαπλεύσας εἰς
 τὴν περαιάν ἐπεχείρει ὑβρίσαι, οὐ συγχωροῦντα δ' αὐτὸν
 ἀπέσφαξεν. ἐπανελθὼν δ' εἰς τὴν Ὀρεὸν εὐωχεῖτο. ἐγὼ δ' 774
 ἔφη τὸ πραχθὲν πυθόμενος καὶ τὸ σῶμα κηδεύσας παρ- 15
 εγενόμην εἰς τὴν Σπάρτην καὶ τοῖς ἐφόροις ἐνετύγγανον·
 οἱ δὲ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο. Σκέδαςος δὲ ταῦτα ἀκούων
 ἀθύμως διέκειτο, ὑπολαμβάνων ὅτι οὐδ' αὐτοῦ λόγον τινὰ
 ποιήσονται οἱ Σπαρτιᾶται· ἐν μέρει τε τὴν οἰκείαν
 διηγῆσατο συμφορὰν τῷ ξένῳ· ὁ δὲ παρεκάλει αὐτὸν 20
 μηδ' ἐντυχεῖν τοῖς ἐφόροις, ἀλλ' ὑποστρέψαντα εἰς τὴν
 Βοιωτίαν κτίσαι τῶν θυγατέρων τὸν τάφον. οὐκ ἐπείθετο
 δ' ὅμως ὁ Σκέδαςος, ἀλλ' εἰς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενος
 τοῖς ἐφόροις ἐντυγγάνει· ὧν μηδὲν προσεχόντων, ἐπὶ B
 τοὺς βασιλέας ἵεται καὶ ἀπὸ τούτων ἑκάστῳ τῶν δημοτῶν 25
 προσιῶν ὠδύρετο. μηδὲν δὲ πλέον ἀνύων ἔθει διὰ μέσης
 τῆς πόλεως ἀνατείνων πρὸς ἥλιον τὸ χεῖρε, αὐθις δὲ τὴν
 γῆν τύπτων ἀνεκαλεῖτο τὰς Ἐρινύας, καὶ τέλος αὐτὸν